

Előfizetési díj:

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petitsora egyszer
9 kr., többszöri hirtetésnél 7 kr., Bélyegdíj
30 kr.

Nyílttér petitsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.Bérmentetlen leveleket
csak ismert kezektől fo-
gadunk el.Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

A rejtőző nyomor.

Mult évben egy valóban megrázó eset hívta föl a fővárosi sajtó figyelmét. Történt u. i. hogy egy — a fővárosi járásbíróóságok egyikénél alkalmazott irnok, ki a hivatalos órákat mindig szigorúan betartotta és soha igazolatlanul el nem maradt, — egy alkalommal két hétig nem ment hivatalba, azt adván okul, hogy beteg.

A járásbíró már kezdte sokalni az elmaradást s részben hogy biztos tudomást szerezzen a hivatalnok betegségéről, részben, hogy gyógyulását orvosi segély nyújtása által előmozdítassa, orvost küldött annak lakására.

A hivatalnok — ha jól emlékezünk — Soroksárott lakott.

Az orvos oda hajtattott s bekopogtatott a hivatalnokhoz. Csak az Isten őrizte, hogy hátra nem tántorodott az eléje tárult látványtól.

Talált és látott ott minden valamire való és valamit érő ingóságától tiszta szobát. Egy beteges, kiaszott, sápadt nő guggolt a padlóra tett silány rongyokon és szalmán; kezében csecsemő, körülötte négy-öt éhségaszalt gyermek. Odább ült az atya, a hivatalnok, ki két kezébe rejtett homlokával mélyedt el gondolataiba.

Az orvos láttára a hivatalnok fölkel s üdvözölte. Az orvos csak ekkor vette észre, hogy a hivatalnok lábán semmiféle lábbeli nincs s talpára irománypapír van kötözve.

Az orvos rögtön belátta, hogy itt nem medicina, hanem kenyér, irgalom kell. Részvéttel kérdezősködött a szegény kétségbeesett ember bájára. Az aztán elmondta neki, hogy heged, nyolcad-magával csekély fizetéséből megélnie lehetetlen. A téli szükségletek igénybe vették minden ingóságát. Mindenét zálogba tette vagy eladta, hogy családjának élelmet és meleg szobát adhasson. Minden elment, csupán a rajta volt ruha maradt meg. Ruháját a legvégsőig nem adta el, mert tudta, hogy akkor nem lesz képes hivatalba menni s a miatt még nagyobb baja lehet. Végre mégis rá került a sor. Két hét óta az ő eladott ruhája árából tengette

„Zalamegye“ tárcája.

Az első perem.

— Karcolat. —

Írta: Dr. Jenvay Géza.

Épen ma három esztendeje, hogy kiütöttem szülővárosomban a *firmámat*.

A fehérvői „kedves kartársak“ persze a legkevesebbé sem örültek ennek a „megszaporodásnak“, mert amint igaz az — amit a latin közmondás is mond — hogy a fazekas gyűlöli a fazekast, azonképpen igaz az is, hogy a prókátor sem valami nagyon rajong a prókátorért.

Éreztem ezt a collegialis antipathiát magam is, csak hogy vajmi keveset törődtem vele s ha rá pillantottam arra a főtca legszebb emeletes házának kapuján mosolygott felém, hogy: Dr. Bokross Dezső köz- és váltó ügyvéd (Landes und Wechselgerichts Advocat) meg tudtam volna bocsátani még a halálos ellenségemnek is, amint hogy azt meg a legelkeseredettebb ellenfelemnek is be kellett ismerni, hogy Fehérvőn akkoriban az én irodám volt a legelegánsabb ügyvédi iroda.

Dívtos, faragott butorzat közepett, süppedő fauteuilok hivatották pihenőre a zaklatott *alperest*; a padlót vastag szőnyeg borította, melyen elnémult volna még a legvakmerőbb *felperest* „fellépés“ is.

Szóval az egész berendezés olyan volt, hogy — a mint bájos házi asszonyom tréfásan megjegyzé — inkább hasonlított lakásom valami kényes delnő salonnéjához, mint komoly, kenyérkereső bureauhoz.

Csak hogy mit ért az elegancia, mit a drága szőnyegek, ha még hetek multán sem látszott meg azokon a *paraszt csizma* nyoma.

Meg volt minden, csak az hiányzott, a mi legjobban kellett volna a — *cliens*.

családját. Most már mindenből kifogytak; nincs más hátra, mint meghalniok éhen.

Az orvost végig borzongatta az Istenhez kiáltó nyomor s a szegény embernek saját zsebéből rögtön segélyt nyújtva, minden této-vázás nélkül egyenesen az igazságügyminiszteri palota elé hajtattott; ott előadta közvetlen tapasztalatait. A miniszterium azonnal 50 forint segélyt utalt ki a szegény elesaladosodott nyomorgó hivatalnoknak.

Ime egy eset, egy idegborzongató eset a rejtőző nyomorból!

De hány van, amit azután senki föl nem fedez! Mennyi nálunk, Magyarországon, a szemérmes vagy helyesebben az önzeteres koldus, kik közül akárhányszor meghal éhen, öngyilkosa lesz magának és egész családjának, de alamizsnáért nem fordul senkibe.

Az ily koldusoknak, ily nyomorultaknak kipuhatólása, segítése igen szép földadatul jutott a jótékony egyesületeknek.

Lapunk mult számában jeleztük, hogy Nagy-Kanizsán „Keresztény jótékony nőegylet“ fog alakulni. Ez — amint olvasóink lapunk más helyén részletesen értesülhetnek — ténynye váltott: az egylet megalakult.

Célja, intentioja nagyon szép, nagyon nemes. „Segélyezni a hatóságilag nem segélyezett házi szegényeket és szűkölködőket, beteget és más nyomorban levőket. — A keresetnélkülieknek munkát adni, — szerezni; munkájok eladását közvetíteni; munkaképteleneknek könyöradományt nyújtani kor- és nemkülönség nélkül.“

Igy van az újon alakult egyletnek nemes célja kifejezve szóról szóra, a belügyminiszterium által jóváhagyott alapszabályaiban. —

Semmi kétségünk sincs az iránt, hogy az Egylet céljának elérésére meg fogja találni a módokat és eszközöket. Valamint az iránt sincs semmi kétségünk, hogy akad dolga elég. Már magában Nagy-Kanizsában tág tér nyílik az áldásos működésre, még inkább kifejtethi szép tevékenységét akkor, ha anyagilag is megerősödve, működését vidékre is kiterjesztheti.

Egy-két kétségbeesett ember, néhány agyon exequált gentry fel-fel keresett ugyan néha-néha; de ezek is csak azért jártak hozzám, mert tudták, hogy *ingyen tanácsokat* csak a kezdő fiskálisok szoktak osztogatni.

Tanácsot azután adtam is nekik eleget, de ügyesbajos dolgaikat sehogy sem lehetett úgy nyélbe fűzni, hogy azokból valami jóra való per kerekedhetett volna, mert ezeknek az „uraknak“ vagy nem volt egyebük a rajtuk valónál, vagy ha volt, akkor meg nem volt igazuk. Már pedig — azt tartottam — inkább semmi, mintsem, hogy veszett ügygyel kezdjem meg a *mester segélyt*; mert ez körülbelül olyanforma a fiskálisra nézve, mint a hadvezérnek az első vesztett esata: megbénítja az önbecszerzetet s tönkre teszi a publicum bizalmát.

Igy mult nap nap után s már mult kezdtem kétségbeesni a „rózsás“ jövő felett, midőn egyik délután háziasszonyom, a bájos Harasztyné — a legszebb fiatal özvegy az egész környéken — kopogtatott be hozzám.

— Ha terhére nem leszek — szólala meg fuvola hangon, miközben a kölesönös üdvözlések után a legközelebbi fauteuilba foglalt helyet — egy, rám nézve felette kellemetlen ügyben lennék bátor tanácsát s szives támogatását kikérni.

— Parancsoljon Nagysád! — válaszoltam öröm sugárzó arccal s az a gondolat, hogy végre, valahára még is egy *igazi* clienssel állok szemben, annyira elvette eszemet, hogy majdnem szivarral kínáltam meg a szép asszonyt, lévén a kezdő prókátoroknak az is egyik hagyományos szokása, hogy a hozzájuk forduló „nagyérdemű jogkereső közönséget“ holmi rang feletti miláressal, vagy londressal szokták leszivarozni, — akármondani — lekenyerezni.

— Olvassa el kérem ezeket az irományokat — folytatta a bájos cliens — s legyen szives megmondani, mitévő dolgok; mert mi asszonyok vajmi keveset értünk az efféle dolgokhoz.

Mohón kaptam az apró kacskok által felém nyújtott iratcsomó után s lázas sietséggel futottam végig

Jelen számunkhoz 1/4 iv melléklet van csatolva.

Egyelőre az a földolog, hogy a tagokban meglegyen az önzetlenség, a nemes úgyszeretet, mely az egyéni érdekeket, a kicsinyeskedéseket előtérbe jutni ne engedje.

Reményünk van, hogy ez meg is lesz. Örömmel üdvözöljük tehát a „Nagy-Kanizsai Keresztény Jótékony Nőegylet“ egyetemét s működésükre Isten áldását kérjük.

De midőn megyénknek ez irányban való örvendetes haladása szívünket megdobogtatja, — remélő lélekkel fordulunk Zala-Egerszeg lelkes hölgyközönségéhez.

Városunknak és vidékének éppen úgy megvan nyomora, sok helyen rejtőző nyomora is; teljesen fölösleges tehát fejtegetnünk, bizonyítgatnunk, hogy egy keresztény jótékony nőegylet itt is meglelné missióját.

Tette hát városunk és vidékünk lelkes hölgyei! Legyen önök közül egy, ki kezébe ragadja a magasztos eszme zászlóját! És bizonyára csakhamar százak fognak tömörülni a kibontott lobogó köré. Hisz a nyomoron segíteni szent hazafiúi kötelességök a vagyonosabbaknak, hogy ne szedhesse az közlünk minden lépten nyomon áldozatait, hogy ne fogyaszsa oly ijesztő mértékben a különben is csekélyszámú magyart.

Nagy-Kanizsa keresztény női már megtették ez irányban hazafias kötelességüket. Bizton hiszszük, hogy meg fogják tenni Zala-Egerszeg lelkes női is!

Szép és követésre méltó példát nyújtanak e részben izr. polgártársaink, akik a saját kebelükben alakított különböző jótékony célú s nem kis anyagi áldozatot igénylő egyesületeikkel saját szegényeikről oly nemesszívűen gondoskodnak.

Igy a legközelebbi télen is városunkban egyesesek dícséretre méltó buzugkodása folytán kenyéregyletet alakítottak, mely feladatúll tüzte ki szegény és a nyomorral küzdő izr. polgártársaikat s azok családjatagjait is a legszükségesebb élelmi szerrel: kenyérral egész éven át ellátni.

annak minden egyes darabját.

— Nos, hát mit szól hozzá? — türelmetlenkedett Harasztyné s éreztem, hogy ragyogó szemével arcomról akarja leolvasni a választ.

— Az úgy nagyon is bonyolódott — szóltam fontoskodó ábrázattal — de erősen hiszem, hogy a kezeink között lévő okmányok s a törvények idevágó határozmányainak kellő felhasználása és alkalmazása mellett, még nincsen minden elveszve.

— Elveszve!? — De hát, mondja csak kérem, mit akarnak velem? *Én* az egészből nem értek semmit. Férjem végrendeletileg összes vagyonát rám hagyta s most még is annak lennék kitéve, hogy elveszítsek mindent! Hisz ez több, mint lehetetlenség!

— Legyen egészen nyugodt kedves Nagysád! még ma meg teszek minden szükséges lépést, mi védelmünk szempontjából elkerülhetlen s ismétlem, nincs okunk semmit aggodni.

Szavaim, úgy látszott, megnyugtatták bájos ügytelemet, noha — magam sem hittem el azt, mi megnyugtatóra mondtam; mert — be kell vallanom — soha életemben még olyan bolond végrendeletet nem láttam, mint a milyennel az öreg Harasztyné gondoskodott fiatal özvegyének jó voltáról.

Különc, önféjü embernek ismerte az egész város, sok ostobaságot követett el életében s ezek közé sorozható méltán az is, hogy hatvan éves, törődött ember létére, feleségül vett egy ragyogó szépségű, fiatal, tizen nyolc éves leányt, akiért rajongott mindenki s aki szintén rajongott mindenkiért, csak a — férjéért nem.

Tudta jól ezt az öreg ur maga is; de azért soha, egy szóval sem bántotta a fiatal asszonyt. Némán, zúgolódás nélkül türe fenyves anyagi körülményei dacára sem irigyelendő sorsát s csak mielőtt örökre itt hagyta volna az árnyék világát, a vagyona feletti végintézkedés komoly pillanatában támadt fel lelkében a retorzió eszméje s fundált egy olyan végrendeletet, melyen megakadt még a legraffinrozottabb prókátóriész is.

Igy azután el lesz érve, hogy megyénk két nevezetes pontján állandó a jótékonykodás oltára s e két nevezetes pontból árad szét az áldás megyénk többi vidékére; mert kétséget sem szenved, hogy megyénk eme két városának szép példája buzdítólag hat a többiekre is s ezek is mihamarabb a cselekvés terére lépnek.

Sok áldás szállandó a létesítők emlékére különösen azok részéről, kik inségüket nem viszik a világ piacára, hogy borzalmat keltsék, irgalomra, könyörületre indítsák az embereket, hanem elrejtőznek és meghalnak éhen, de önzetesen; kiknek csak végletekig gyöngéd nő szív nyújthat alamizsnát anélkül, hogy arcukba ne szökjék attól a vér.

A zalamegyei gazdasági egyesület hivatalos értesítője.

25. 1888.

J e g y z ő k ö n y v

N.-Lengyelben 1888. január 8-ikáról a gazdakör által tartott közgyűlésről.

Jelenlevők: Horváth Alajos h. elnök, Bándy László, Czigány Imre, Doszpot Gábor, ifj. és idősb Györfi József, Novák István, Döbrönte Ferenc, Nagy Ferenc, Sipos Agoston, Sinkó Sándor, Fitos Gáspár, Boronyák József (gellénházi) és Boronyák József (döbrétei), Krausz Ignác, Mönök István, Rózsás Imre, Kálmár és Sándor, Galambos László, Lukács András, Kovács Gábor, Nagy János, Pödör Imre, Simon József, Czigány Imre (gellénházi), Pál Sándor, Duzár István, Hordós János, Bek György, Bűdör János, Jakab Ferenc, ifj. Licht Mór, Kutasy György, Osváld József, Jakó János, Egyed József és több tagok, Strausz Sándor tag úgy mint jegyző.

Horváth Alajos elnök úr üdvözölve a nagy számban megjelent tagokat, a közgyűlést a közölt tárgyakra nézve megnyitotta kijelentette és felszólította a jelenlevő tagokat mindenek előtt az 1888-ik évi munkaterv és költségvetés megállapítása iránt véleményeik előterjesztésére, ajánlván a folyó évre tartandó állapot kiállítását.

Ezen előterjesztésre mindenek előtt Katsi György rózsásszegi lakos előadja, miszerint a kör tagjai közé felvételt, hasonlóan Dömötör József rámi, Licht Mór rózsásszegi és Nagy János gellénházi lakosok szóval — fötisztelendő Valner István petri keresztúri lakos a tagsági díj bekezdésével tett jelentkezésük folytán a tagok sorába felvették. Ezután Doszpot Gábor tag előterjeszt, miszerint a múlt évi lóher vetések nemcsak nála, hanem az egész vidéken részint a hiányos kelés, részint mult nyári nagy szárazság miatt oly gyéren állanak, hogy a gazdák nagyobb részénél semmi és kisebb részénél is csak igen kevés lesz meghagyható, — így folyó évben tekintve a marhának úgyszólván semmi árát, másrészt a tavasi búkkönynek is a mult évben adott silány termés okozta drágaságát, alig lesz valaki a tagok közül, ki jelentékeny költség nélkül marháját a kiállításnak megfelelőleg élemezhesse, pénzálzozattal meg az alacsony ár miatt szinte veszteséggel jár, azért a folyó évi munkatervből az állat kiállítást kihagyatni véleményezi annál is inkább, miután a gazdakör tulajdonát képező rosták mind jelentékeny javításokat igényelnek, a cséplőgép pedig szinte tetemes költséggel lesz haszonvehető állapotba helyezhető, egy egész nagy, igazán minden gazmagot kiválóztó rosta meg a kör részére igen szükséges volna, azért a munkatervet, a költségvetést is érdemben véleményezi készítenének. Sipos Agoston, Vas Ferenc és több hasonlóan az állat kiállítás mellőzése mellett a cséplőgép és rosták kijavítása, egy nagy új beszerzése mellett nyilatkoztak; Bándy László, Czigány Imre (lengyeli) a gyűlést vezető

elnök urnak ujabban is az állat kiállítás ajánlása után szintén Doszpot Gábor indítványához csatlakoznak, végre Bándy László és Duzár István még a gyümölcsfa tenyésztést ajánlották a kör munkatervébe felvételre; ifj. György József, Rózsás Sándor szinte Doszpot Gábor indítványát ajánlják elfogadni, mely után elnök úr felvette a kérdést, vajlon a közgyűlés Doszpot Gábor indítványa értelmében akarja-e a munkatervet megállapítani, mire a közgyűlés egyhangúlag Doszpot Gábor indítványa mellett nyilatkozott és így ily értelemben leendő munkaterv készítés határozatilag kimondott, és elkészített.

Strausz Sándor s. k. Horváth Alajos s. k.
jegyző. h. elnök.

J e g y z ő k ö n y v.

Felvetett 1888. évi január 7-én a „Sümei vidéki gazdakör“ által tartott közgyűlésén.

J e l e n v o l t a k :

Szűts István elnök, Gyömörey Gáspár h. elnök, Eitner Sándor, Mika Mihály, Forintos Kálmán, Takács Alajos, Heteyi Károly, Soós Pongrácz, ifj. Házky Kálmán, Varga Tamás, Holub János, Kardos Lázár, Bogay Aurel, Szűts Zsiga, Eitner Zsiga, Kondor József, Faludi Antal, Rédey Sándor, Ellés Gábor, Sümei Tivadar gazdaköri tagok.

Elnök úr üdvözölve a tagokat, a gyűlést megnyitotta:

I. A legutóbbi gyűlés jegyzőkönyve felolvastatván, tudomásul vétetett.

II. „A sümei-vidéki gazdakör“ alapszabálya olvastatott fel s egyuttal az alapszabályok átvizsgálásánál tett észrevételek tárgyalattak.

Határozatott, hogy az észrevételek szerint az alapszabályok módosítatnak, csak is a II-ik szakaszban módosítás ilyképpen „a pénztárnok a tagsági díjakat beszedi és az öt forintos tagsági díjak 2/3-ad részét a könnyebb elszámolás végett az anya-egyesület pénztárába nyugalom mellett befizeti.“ Ugyan ezen alkalommal a „Sümei-vidéki gazdakör“ egy forintos tagsági díjait: 63 forintot, melyeket tekintetes Gyömörey Gáspár úr részint az anya-egyesület, részint a keszthelyi gazdakörhöz beküldött, kéri a gyűlés vissza küldeni, vagy pedig a sümei-vidéki gazdakörhöz beüzentett 12, 5 forintos tagsági díjat ezen 63 forintban itt tartani engedélyezni.

III. Eitner Zsiga pénztárnok úr az 1887. évi számadását bemutatván, Holub János, Kardos Lázár és Faludi Antal urak bizattak meg az átvizsgálással, kik is azt rendben találván, a közgyűlés a felmentvényt kiadta.

IV. A „Zala megyei gazdasági egyesület“ jegyzőkönyvi kivonatai olvastattak fel, melyek tudomásul vétettek.

Tagok névjegyzékének pontos összeállítása mind az ideig nem sikerülvén, a gyűlés kéri az anya-egyesületet, hogy a „Zalamegyei gazdasági egyesület“ összes alapító és rendes tagjainak névsorozatát szíveskedjék megküldeni.

Ugyan itt határozatott, hogy a Sümei és Keszthely-vidéki rendes tagok felszólítottassanak, hogy nyilatkozzanak, kik akarnak a sümei-vidéki gazdakörhöz tartozni, és egyuttal felkérendők, hogy tagsági díjaikat a gazdakör pénztárába fizessék be.

V. Elnök úr kijelenti a közgyűlésnek, hogy megbízatása folytán a söt (kisértelre) kiosztotta és a kiosztási jegyzéket betérjesztette. — Tudomásul vétetvén a jegyzéknek az anya-egyesülethez beküldése határozatott.

VI. Soós Pongrácz úr rendes tagoknak belépését jelentvén be, megerősítés végett bejelentik.

VII. Jövő évi munkaterv megállapítása.

Elnök úr kijelenti, hogy a pénztárban 176 frt 40 kr. van: mely összegre két hinta rosta beszerzési ára van teherképpen, ehhez képest lehet a jövő évi költségvetést elkészíteni.

nyitási rendszer van divatban.

Mindezek dacára, a jó ügyhöz, az első perhez méltó s egy kezdő fiskálshoz illő buzgalommal láttam a dologhoz.

Lótottam, futottam, informáltam, consultáltam. Összeszedtem minden tudományomat s amint illik, konokul tagadtam a kemény szívű felperes összes állításait.

Csak hogy hasztalan! A tekintetes kir. törvényszék lelke nem esett meg a szép asszony sorsán. — A pert elvesztettük.

— Ügyvéd ur! — szólt a bájos özvegy s könyben uszó szeméit esdőleg emelte rám — életem boldogsága, egész jövőm az ön kezében van. Kérem, nagyon kérem, tegyen meg érdekeimben minden lehetőt s ne engedje, hogy áldozatul essem férjem lelketlen szégyelének.

Zavartan dadogtam egy két biztató szót, néhány elkopott trázist s minden reményemet a királyi tábla bölcsességébe helyeztem, a melynek határozatát nálamál csak a szép asszony várta türelmetlenebbül.

Nem volt nap, hogy el ne látogatott volna hozzám. Élénk érdeklődéssel hallgaltam ügye érdekében kifejtett érvelgetéseimet s nem vette rossz néven, ha az argumentumok hevében, néha néha mélyebben pillantottam ragyogó szemeibe, melynek tüze lelkesített, felemelt és — elkábított, úgy hogy ujdonsült fiskális létemre kezdtem nem törődni azzal, ha a királyi tábla soha sem hozza is meg azt az ítéletet, mely teljesen a mi részünkre döntötte el az igazságot s nem kis mérvben növelte prókátori büszkeségemet.

A per, az első per, tehát meg volt nyerve; de csak — ideig óráig; mert a nagyméltóságú curia — övé lévén az utolsó szó — nem osztotta a nagytekintetű királyi tábla nézetét, hanem tekintve ezt, tekintve azt, meg amazt, indokainál fogva, a tekintetes kir. törvényszék ítéletét hagyta helyben.

— Tehát elvesztett minden! — sóhajtott kétségbeesetten a szép asszony. Több forum nincs! —

— Azaz, hogy talán még is van — akadozott számon a szó s éreztem, hogy a vér egyszerre arcomba szökött — az utolsó forum ott van az — oltár előtt.

Határozatott erre, hogy két konkoly-választó rosta szerzettessék be. — Kisértelre a kisebb gazdák közti kiosztás végett olyképpen, hogy az első évi termésből a neki adott magot visszaadja, beszerzették 50 kiló anthylis, 2 kiló sorghi halepense és 100 kiló mustár.

A rosták beszerzésére Gyömörey Gáspár, Eitner Zsiga és Sümei Tivadar kérték fel, a magvak beszerzésére pedig Szűts és Sümei Tivadar. — A magok elosztására pedig Gyömörey Gáspár és Heteyi Károly kérték fel, kik szívesek voltak elvállalni.

VIII. Mivel a „Sümei-vidéki gazdakör“ által 1887. évi május 17-én rendezett szarvasmarha kiállításán oklevelekkel díjazottak részére az oklevelek mindezülig nem küldettek meg, kéri a közgyűlés az anya-egyesületet, szíveskedjék azokat megküldeni.

Elnök úr ezután felszólította a jelenlevő tagokat, hogy netáni indítványokat tegyék meg.

IX. Eitner Sándor úr indítványozza, hogy folyó 1888-ik évben ismét rendeztessék egy tenyészmарha kiállítás. — Indítványa elfogadtatott, az ez irányban teendő meghatározása a jövő gyűlés teendőihez utasított.

X. Forintos Kálmán úr 200 frtot kér az anya-egyesülettől a „Sümei-vidéki gazdakör“ részére és kéri, hogy a beszerzendő magvak ára szintén az anya-egyesület által fizettessék meg, hogy egyáltalán úgy, mint a keszthelyi gazdakör, a sümei is részesüljön anyagi támogatásban.

Ezután a jegyzőkönyv hitelesítésére Takács Alajos és Heteyi Károly urak felkértevé, a gyűlés bezárattott. Sümei, 1887. január 7-én.

Takács Alajos s. k. Sümei Tivadar s. k.
Heteyi Károly s. k. gazdaköri jegyző.

K ö z l i :
Szigethy Antal s. k.
titkár.

Zala-Egerszeg, 1888. március 1-én.

Tekintetes szerkesztő úr!

E lapok hasábjain ismételve s az enyémmel avatottabb tollak fejtegették, hogy a kor igényeinek megfelelő kisededóvoda mily nagy fontossággal bír nemcsak emberiség, hanem köznevelődési, hanem különösen nemzetpolitikai szempontból is. A szegény, vagy tán gondatlan szülőknek még nem iskolaképes gyermekei biztos menedéket találnak itt; de a tehetősebb és gondos szülők is megnagysággal és azon tudattal küldhetik ide kisedeiket, hogy ezek a leggondosabb felügyelet mellett a legelőrebb ismeretekbe játszva, dalolva foglalkoztatni és a társas élethez hozzászokni; s általában a hazánkban íjesztő mérveket öltött gyermekhalandóság is csak a helyesen berendezett és kellő számú kisededóvoda felállításával által lesz a természetes mértékre leszállítható és ekép a magyar nemzet szaporodása is elérhető.

De nem szükséges ezt tovább fejtegetnem, mert, mint említém, igen sokszor meg volt ez már írva s tudja is és érzi is annak igazságát mindenki. Azért nálunk Zala Egerszegen, ahol az igényeknek megfelelő kisededóvoda még mindig nélkülözzük, mindenki örömmel üdvözli illetékes körökben legujabban megindult azon mozgalmat, mely ilyennek városunkban létesítésére irányul.

Nem szükséges említenem, hogy a szép megvalósulása a társadalomnak, az egyéneknek áldozatkészségétől fog függeni; de felesleges azt is fejtegetnem, hogy aki ide a kisededeknek hozza filléreit, az nemcsak a humanizmus részére adakozik, hanem egyuttal a nemzet oltárára teszi le a legszebb áldozatot.

Azonban bár a legnagyobb örömemre szolgálna, ha e soraim csak némít is lendítenének kisededóvoda ügyünkön, nem lehet céloz eekben adakozásra felhívást írni, mert a t. közönséghez intézendő felhívás majd

Harasztyné kérdőleg emelte rám szeméit, melyekből olyan forma biztatást olvastam ki, hogy csak beszéljek.

— A végrendelet második pontja szerint — folytatám tehát neki bátorodva — Nagysád benmarachát a birtokban, ha . . .

— Ha?! vágott közbe a szép asszony türelmetlenül. — Ha férje halála után s három év leforgása előtt, ujabban férjhez megy és azt, ki ügyének legigazabb védője volt s a kinek szívében már rég fellángolt a legszentebb érzemény, megajándékozza — kezével.

— Maga igazi prókátor! — szólt neheztelő hangon a bájos özvegy s zavartan sütötte le ragyogó szeméit.

— Nagysád! Imádoztam Nagysád! — szavaltam mindinkább neki hevülve, miközben gyengéden kezembe vettem a bárszony kacsókat — adjon csak egy kis reményt. Mondja, tudna-e velem boldog lenni egy egész életen át? Szóljon, hisz egyetlen szavától függ üdvösségem.

A szép asszony félénken emelte rám tekintetét, szeméi fénytettek, arca kipirult s le lehetett olvasni róla, hogy szívében egy boldog érzés hevíti, azután, mint ha az édes érzelmek elkábította volna, lehunyta selyem pilláit, némán, önfeledten karjaimba dőlt s egy hosszú, szenvedélyes csókban forrtak össze ajkaink.

A per, az első per, tehát ismét meg volt nyerve, még pedig most olyan forum-előtt, ahol nem ismerik az appellátát.

Hasztalan dúlt-fúlt a városi ügyész, utóvégre még is csak be kellett ismernie, hogy ebben a zsiris perben, én cselekedtem meg a legjobban „ügyvédí fogást.“

S hogy nem csak ő gondolkodott így, hanem az egész város, fényesen igazolja az a körülmény, hogy a legutóbbi restauráció alkalmával a „Fehérkői takarékpénztár“ részvény társaság egyhangúlag ügyvédjévé választott s hogy ezenkívül ma már a hercegi urodalom is ügyésze vagyok. — És mindezt annak köszönhetem, hogy — az első peremet elvesztettem.

„1) Összes vagyonomat, — így szólt a testamentum — ide érve különösen a fő utcában lévő emeletes házamat és a Sós pusztát, hagyományozom teljes és korlátlan tulajdoni joggal szeretett hitves társamnak Harasztyné Dánielné sz. Mátray Ilona asszonynak, oly kikötéssel még is, hogy a birtokba lépés napjától számított egy év alatt tartozik Fehérkő városának 200,000 frtot, azaz kétszázezer forintot kifizetni, mit ha tenni nem tudna, vagy nem akarna, összes ingó és ingatlan vagyonomat Fehérkő városa örökölnéi teljes tulajdoni joggal s azzal a kötelezettséggel, hogy hitves társamnak, Harasztyné Dánielné sz. Mátray Ilona asszonynak, özvegyi tartása fejében évenként 600 frt azaz hatszáz forintot fizetend. 2) Ha azonban többször nevezett hitves társam, halálom napjától számított három év alatt ujabban férjhez menne, sem hagyatékomból nem örökölné semmit, sem pedig a Fehérkő városa által fizetendő s az első pontban érintett 600 frt azaz hatszáz forint évi járadékhoz nem leendő igénye, hanem összes vagyonom haszon élvezete leendő férjét illetend s csak is ha ő — t. i. a férj — már husz éven át haszon élvezte azt, szállandó a tulajdonjog feleségemre s illetőleg a menyinyiben ő akkor már nem élne, Fehérkő városára. 3) Ugyancsak a város fogja illetni — az első pontban körülírt hatszáz forint évi járadék kifizetésének kötelezettsége mellett — összes hagyatékomból tulajdonjoga akkor is, ha hitvestársam második férje, a husz év leforgása előtt halna meg s feleségem, Harasztyné Dánielné sz. Mátray Ilona asszony a 200,000 frtot azaz kétszáz ezer forintot a városnak kifizetni nem tudná, vagy nem akarná.“

Pedig dehogy nem akarta. Kifizette volna bizony édes örömet, csak hogy nem volt miből. Hisz az egész hagyaték alig ért többet százezer forintnál.

Tudta ezt nagyon jól az öreg Harasztyné is; de még jobban tudta a város s alig hogy letelt a végrendeletben kitűzött egy évi határidő, nyomban keresettel lépett fel az özvegy ellen, kinek a világosan intézkedő testamentummal szemben alig volt egyéb argumentuma könnyeinél, ezzel pedig pert nyerni nem csak nálunk, de azt hiszem, még ott sem lehet, hol a szabad bizo-

illetékesebb kezekből fog kibocsájtani.

Mindez csupán bevezetés, helyesebben indokolás akar lenni a következőkben általam előadandóhoz:

Mindenki fog emlékezni, hogy városunkban, Zala-Egerszegen az 1877. év végén és az 1878. év elején a Zala-Egerszegen építeni szándékolt színház alaptökéjének javára egy működvelő színházintézetet működtet s az 1877. november 24-én, november 27-én, december 15-én s az 1878. évi január 2-án és 3-án sikerült színi előadásokat s ezekkel kapcsolatban kedélyes táncestélyeket rendezett.

Ezen működvelő társulat, működésének megszüntetése után, nevezetesen az 1878. évi november 30-án, midőn alólítottak, ki a társulat pénztárnoka és ügyvezetője voltam, számadását megvizsgálta és jóváhagyta, nem intézkedett aziránt, hogy a társulat leltárilag összeírta s 366 frt 64 kr-ra becsértékelt színházi felszerelése és az ezen felül levő, a zala-egerszegi takarékpénztárban elhelyezett készpénze hova fordították és kinek kezére adassék át?

Sőt a társulat tagjainak ez érdemben határozás végett összehozása ismételt kísérlet dacára sem sikerült. Így történt azután, hogy a színházi felszerelés leltározott tárgyait, kellőleg csomagolva, a polg. iskolai igazgató úr szíves engedelmével a polg. iskola-épület padlásán helyeztettem el; míg a számadás idejében 114 frt 98 kr. volt készpénzről szólott takarékpénztári könyvecske mai napig kezemen maradt.

Ennélfogva engedje meg a tekintetes szerkesztő úr, hogy e sorok utján felkérjem a fennebb nevezett volt működvelő színházintézet igazgatóját, hogy a takarékpénztárban elhelyezett s a kamatokkal együtt a folyó 1888. január 1-én már 173 frt 53 kr-ra rugó összegnek hova fordítása, ennek és a színházi felszerelésnek kinek kezére leendő átadása iránt határozathozatalra a folyó 1888. évi március hó 4-én délután 2 órákor a polg. iskolai tanácssteremben megjelenni sziveskedjenek.

Mint hogy pedig tudomásomra a Zala-Egerszegen építeni szándékolt színháznak alaptökéje még nincs, amelynek gyarapítására a takarékpénztári könyvecskeket és a társulat színházi felszerelését átadhatnám: — egyuttal kijelentem, hogy amennyiben az épen jelzett helyen és időben a volt társulat tagjai közül senki meg nem jelenik és így ez uton a pénz hova fordítása és a színházi felszerelés kinek kezére adása iránt utasítást nem nyerhetnék, feljogosítottan tekinteném magamat, hogy a színházi felszerelési tárgyakat Zala-Egerszeg rend. tanácsu város hatóságának adjam át, a takarékpénztári könyvecsken fekvő pénzt pedig az ujonnan szervezendő kisdudóvoda-alap gyarapítására illetékes kezekbe tegyem le; mert mint fennebb kifejtém, ezen összeg sebb cél előmozdítására ez idő szerint alig volna fordítható; másrészt a Zala-Egerszegen építeni szándékolt állandó színház eszméje még igen sok időt kíván, hogy tetestőltsön magára.

Hazafias üdvözléssel vagyok

kész szolgája:

Dr. Czinder István.

A zala-egerszegi takarékpénztár közgyűlése.

A zala-egerszegi takarékpénztár részvénytársaság évi rendes közgyűlést február hó 25-én tartotta a társulat helyiségében.

Dr. Graner Mihály elnök úr a megjelent tagokat üdvözlélvén, a társulatnak az 1887. évi üzlet forgalmáról, az igazgatóság működéséről, a tisztviselők buzgó tevékenységéről, s az ezek folytán kihozott hasznos évi eredményről készített jelentését bemutatta s egyuttal felkérte a tagokat, hogy az alapszabályok értelmében a közgyűlés vezetésére maguk közül elnököt sziveskedjenek választani.

Ezen előterjesztésre Árvay István úr egyhangulag a közgyűlés vezetésére elnöknek megválasztott, ki a benne helyezett bizalmat megköszönve, az elnöki székét elfoglalta s mindenekelőtt az alapszabályok értelmében a jelen volt részvényesek szavazatainak összeszámítását kérte foganatosíttatni, mely megtörténtvén, eredményként kintt, hogy a jelen volt részvényesek összesen 103 szavazatot képviselnek, melynek folytán a közgyűlés az alapszabályok értelmében határozatképesnek elnöki leg kimondatott.

A felolvasott elnöki jelentés szerint az intézet minden üzleti ágában az 1887. évben minden irányban tért hódított. Ugyanis a pénztári forgalom a megelőző évekhez képest emelkedett 423,812 frt 59 kr-ra, a kezelési vagyon gyarapodott 60,409 frt 82 kr-ra, míg a jövődelmi kimutatás a múlt évihez viszonyítva 3917 frt 62 kr. szaporodást mutat fel. És hogy mégis jóval kisebb az idei tiszta nyereség, mint az előző évben, ennek magyarázata az, hogy a közterhek tetemesen emelkedtek, hogy az év végén a láthatáron mutatkozó háború eshetősége az intézet állampapirainak árfolyamát nevezetesen csökkentette; végre, hogy a gazdasági viszonyok az elhullt évben még kedvezőtlenebbé váltak; mert nemcsak hogy a gazdaközönségnél a tőke törlesztés nagy nehézséggel járt, hanem a kamathátrálék is nagyobb összeget mutat fel, mint 1886-ban. Ha mind ezen elháríthatlan kedvezőtlen befolyások okozta kárt a jövődelemből nem lettek volna kénytelenek levonni, az osztalék a tavallit minden esetre elérte, sőt túl is haladta volna.

Örvendtes eseményként hozza fel a jelentés, hogy a lefolyt évben a társulat igazgatóságának közbenjárása folytán az Osztrák-Magyar-Bank városunknak azon kedvezményt adta, hogy a bank határozmányainak megfelelő szilárd házakra hosszabb idejű törlesztési kölcsönöket legelőszöbb kamatláb mellett engedélyez.

Az egyes üzletágak főbb mozzanatait a jelentés a következőkben tünteti fel: **Pénztári forgalom.** Pénzkészlet 1887. jan. 1-én 17,405 frt 06 kr., év folytán bevételek 3,302,134 frt 88 kr., összesen 3,319,539 frt 94 kr., kiadás év folyamán 3,305,225 frt 15 kr., maradvány az év végén 14,314 frt 79 kr. **Betétek:** állomány 810,565 frt, év közben betét 402,975 frt 04 kr., tőkés

szított kamatok 23,394 frt 02 kr., összesen 1,236,934 frt 06 kr., év folyamán kivételt 446,151 frt 20 kr., állomány év végén 790,782 frt 86 kr. — **Leszámítottási üzlet:** váltótárca állomány 612,355 frt 61 kr., év közben leszámítottatott 2,404,496 frt 26 kr., összeg 3,016,851 frt 87 kr., év közben beváltatott 2,354,995 frt 05 kr., állomány év végén 661,856 frt 82 kr. — **Jelzőlag kölcsön:** állomány 174,620 frt, év közben kiadott 45,750 frt, összeg 220,370 frt, év közben visszafizettetett 10,685 frt 50 kr., év végén állomány 209,684 frt 50 kr. — **Előleg értékpapírokra:** állomány 13,245 frt, év közben kiadott 7775 frt, összeg 21,020 frt, visszafizettetett 11,825 frt, állomány év végén 9195 frt. —

A mérlegben kitüntetett 9553 frt 76 kr. tiszta jövődelmek felosztására nézve a felügyelő bizottsággal egyetértőleg a jelentés javasolja, hogy az alapszabályok értelmében az elnökség, számvizsgáló bizottság és az intézeti hivatalnokok részére tisztelet díj címén kiosztás végett 15° -ot levonva, 2° -a különleges tartalékalapra, 10° -a rendes tartalékalapra, 5° -a közhasznú célokra, 5° -a jótékony célokra fordíttassék, melyek levonása után fennmaradó összegből egy-egy részvényre osztalék címén 33 frt esnék.

A megyei és városi jótékony célokra eső, 406 frt 03 krt kitevő 5° -ra nézve a jelentés a következő felosztást javasolja: év közben e címen kiosztott 27 frt, a zala-egerszegi kórház felszerelésére 50 frt, a Stern B. kórház javára 50 frt, a zala-egerszegi kisdudóvoda javára 50 frt, a zala-egerszegi fűzőltó egyletnek 50 frt, a z.-egerszegi nőegyletnek 50 frt, a z.-egerszegi karácsonya egyletnek 20 frt, a z. e. Chanuka egyletnek 20 frt, a z.-e. betegsegélyező egyletnek 15 frt, a z. e. alsófokú kereskedelmi iskolának 15 frt, a z.-e. Vöröskereszt egyletnek 15 frt, a z.-e. iparos tanoncok ösztöndíjára 10 frt, a z.-e. iparos ifjak önképző és betegsegélyező egyletnek 10 frt, a z.-e. tanuló ifjusági önképzőkör egyletnek 10 frt, a néptanítók országos ühazája javára 10 frt, a zala-egerszegi szegények közötti valláskülönbség nélkül azonnali kiosztás végett 23 frt.

Az elnöki és ügyviszi jelentések felolvasása és tudomásul vétele után határozatilag kimondatott, hogy az alapszabályok 48. §-ának 2-ik bekezdése és a 100. §-3-ik bekezdési pontjaiban előirt eljárás az igazgatóság által a lehető leghatározottabban betartassék.

A bemutatott üzletforgalmi kimutatás, zármérleg és felügyelő bizottsági jelentés felolvasatván, tudomásul vétettek s ezek alapján úgy az igazgatóság, mint a felügyelő bizottság az 1887. évre vonatkozó kezeléskire és hivatalos működésükre nézve minden további felelősség terhe alól felmentettek.

Az 1887. évre esett 9553 frt 76 kr. tiszta nyereségnek az elnöki jelentésben indítványba hozott mikénti felosztása a közgyűlés által beható tárgyalás és megvitatás után egész terjedelmében elfogadott s ennek alapján minden egyes részvényre 6° -os kamat fejében 12 frt, osztalék fejében 33 frt, összesen 45 frtnak az eredeti szelvények visszavétele mellett február hó 28-tól kezdve leendő kifizetésére az elnökség felhatalmaztatott.

A felügyelő bizottsági tagoknak az 1887. évi fáradozásaiért díjazásként tejenként 80 frt az 1888. évi üzleti költség terhére megszavaztatott s ennek kifizetésére az elnökség felhatalmaztatott.

Az igazgatóságnak megbízása lejárván, annak szakszerű, buzgó s az intézet javára és előmenetelére szolgált működéséért jegyzőkönyvileg köszönet szavaztatott s az újabb választás eszközésére Árvay István úr elnökléte alatt Csutor János és Thassy Kristóf urak szavazatszedő bizottsággá megválasztatván, a szavazás foganatosíttatott. —

A beadott szavazatok összeszámlatatván, a szavazás eredményéhez képest igazgatósági tagokká 3 évre megválasztottak: dr. Graner Mihály, Boschán Gyula, Rosenberg Sándor, Boschán Emil, Graner Jakab, Horváth Miklós, Szalay Ferenc, Thassy Kristóf, Weisz Sándor, Nagy Károly, Szabó Samu, Rechnitzer Miksa, Kaiser József, Rosenthal Ignác, Weisz Ede, Schütz Sándor, Heinrich Vilmos és Fischer László urak.

Közegészségügy.

Dr. Mangin Károly megyei főorvos ur a megye területén január hóban észlelt közegészségi állapotról és egyéb, a közegészségügyet érdeklőkről a közigazgatási bizottság február hó 21-én tartott ülésén a következő jelentést terjesztette elő:

Időjárás tekintetéből a lefolyt hónap teljesen téli jelleggel bírt; a hőmérő rendkívül alá szállt; a hideg idő 3—4 enyhébb nap kivételével a hónap végéig tartott; bő havazás mellett nem ritkán észleltettek északi szelekkel összekötött erős zivatarok, melyek a közlekedést hosszabb időre megakadályozták.

A feljegyzett meteorológiai észleletek szerint a légnomom maximuma volt 766^o3^o mm, minimuma 740^o2^o mm, havi közép 757^o1^o mm. A léghőmérsék maximuma +5^o8^oR., minimuma —17^oR., havi közép —3^o3^oR. Közép nedvesség százalékokban 85^o6^o. A csapadékok havi összege 17^o2^o mm. Szelek irányára nézve leggyakrabban észleltetett É, ÉK, K, DK és DNY, valamivel gyéribben ÉNY.

A közegészségi állapot felhőtteknél a megye legnagyobb részében kielégítő volt, csupán a perlati járásban, valamint N.-Kanizsa és Z.-Egerszeg városban volt kedvezőtlenebb a múlt havinál; mert ez említett helyeken nemcsak szaporodtak nagyobb fokban a megbetegedések, hanem a súlyosabb köresek is nagyobb mennyiségben észleltettek; különösen a tüdőgümőkör szerepelt nagyobb százalékban a halálozásoknál. A különféle kórnevek közt az egész megyében a légzőszervek bántalmi kerültek legnagyobb számmal gyógykezelés alá, nevezetesen a heveny tüdőhurutok, továbbá a tüdőlobok, ez utóbbiaknak nem ritkán súlyos esetei. Ezeket kívül észleltettek a csúszoknak különféle nemei, itt-ott hasi hagymának egyes esetei, néhány orbánc.

A gyermekek közegészségi állapota oly községekben,

hol járvány nem uralgott, majdnem mindenütt teljesen kielégítőnek mondható. Ezek közt is a légző szervek hurutos és lobos bántalmi kerültek legnagyobb számban gyógykezelés alá, melyek azonban nagyobb részben enyhe lefolyást vettek. Ezen bántalmakon kívül egyes vidékeken különböző kórnevek észleltettek; így Bonczódföldön vörhecsnek 10 enyhe lefolyású esete, a pacasai járásban szelid természetű mirigydagyanatok, Szent-Andráson a szembetegségnek különféle neme trachoma kivételével, Lendván több hőkhurut, Egerszegen 4 torokgyík eset, ezek közül kettő gyógyulással. Szősz községben pedig több heveny gyomor- és bélhurut, melynek indító oka azon körülményben talála magyarázatát, hogy a községbeliek az ivó vizet a nagyobb távolságban — a hegyen — fekvő kutakból levén kénytelenek vinni, a víz hőfoka a nagy hidegben tetemesen alá szállt és azonnali ivás által a fentemlített betegségek felléptének okozója lett.

A heveny fertőző kórok közül az elmúlt hónapban a vörheny 3 községben uralgott járványosan, nevezetesen Talián-Dörögdön, Gyulakeszin és Lesencze-Tomajon; e 3 községben a járvány fellépte óta összesen megbetegült 2 férfi, 2 nő és 64 gyermek = 68; ezek közül meggyógyult 2 férfi, 2 nő, 46 gyermek = 50, meghalt 10 gyermek (47^o7^o), a hónap végén két községben további ápolás alatt maradt 8 gyermek. Talián-Dörögdön a járvány megszűnt.

A kanyaró kilenc községben öltött járványos jellegét. Ugyanis Gardinoveczen, Nován, Lentiben, Tóth-Szent-Mártonban, Sormáson, Bonczódföldön, Sárhidán, Bakon és Kallóson. A járvány, mely egyáltalán a legszélidőbb lefolyásúnak mondható, az elől említett 3 községben a hónap végére megszűnt. A kilenc községben összesen megbetegült 271 gyermek, kik közül meggyógyult 173, meghalt 8 és a hónap végén 6 községben további ápolás alatt maradt 90.

Himlőjárvány csakis Tihanyban volt, hol megbetegült 1 nő, 24 gyermek = 25. Ezekből meggyógyult 14 gyermek, meghalt 2 gyermek, a hónap végén további ápolás alatt maradt 1 nő, 8 gyermek = 9.

Bonczódföldön teljesített összesen három esetben. Egyszer gyermekgyilkosság esetében törvényszéki megbízatás folytán, hol a halál oka fuladásnak bizonyult, kétszer pedig rendőri tekintetből, melyeknél a halál legközelebbi okául mérgezési gyomorlob és belső elvérzés állapított meg.

Külső hullaszemle ejtetett 6 esetben; súlyos sértés bejelentetett 4.

Öngyilkosságot 3 egyén követett el, kik közül 2 (Szabó István Tördemiczen és Hullai Emilia cseléd Csabrendeken) phosphor oldatot ivott, egy pedig (Rosenberg Izrael N.-Kanizsán) pisztoly lövéssel vetett véget életének.

Véletlen szerencsétlenség általi halálnak 13 egyén esett áldozatává és pedig megfagyott 5 (Hermann Márton tapolczai, Zsuhár János pusztaszent-péteri, özv. Benkő Ferencné kökényes-mindszenti, Tollár Gáborné zala-szent-lászlói és Halász István túske-szent-péteri); favágáskor a ledől fa által véletlenül agyonütött 5 (Domján János p.-magyarodi, Baksa Ferenc bánokos-gergyőgyi, Landzsák József bakónaki, Tersztenyák Vince muraszerdahelyi és Novák Imre goricsáni); részeg állapotban a hegyi hajlékban cgett 1 (Szabó György kiskomáromi); feldőlőskor agyoncsalást szenvedett 1 (Vuk László); a Balatonba fult 1 (Kocsis József b.-edericsi).

Vesztség gyanujában volt eb Alsó-Zsiden, valamint Nedeliczen is kóborolt; mindkét helységben több kutyát, sőt Zsiden 3 sertést is megmart; a megmart ebek elpusztítottak, a sertések pedig 3 hónapra elküldöttettek és felügyelet alatt tartatnak.

Gyermekgyilkosságnak egy esete merült fel Keszthelyen, hol Vastag Klári cselédleány újszülött gyermekét megfojtotta.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Személyi hir. Svastits Benő főispán úr öméltósága február hó 26. és 27-én Keszthelyen tett hivatalos látogatást.

Köszönetnyilvánítás. A február hó 17-én Kaszabán rendezett jótékony célú piknik tiszta jövődelme: 30 frt a „Chanuka“ egylet javára átadotván, ez összegért forró köszönetet mond az egylet elnöksége.

Helyettes főszolgabíró. Az elhalálozás folytán megüresedett keszthelyi járási főszolgabírói állásra **Takács Imre** tapolczai járási szolgabírói főispán úr öméltósága által helyettesül kinevezett.

Állandó gazdasági tudósító. A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter által **Baudiss Ernő** kis-komáromi lakós a nagy-kanizsai járásra nézve állandó gazdasági tudósítói tiszttel bizott meg.

A „Keresztény Jótékony Nőegylet“ végleg megalakult Nagy-Kanizsán. Az alapszabályok fölterjesztése és megerősítése sok ügyvel, bajjal ment. Végre valahára azután még is csak megtörtént. Az alakuló ülés m. hó 26-án ment végbe a gymnasiumi rajzteremben, hova szép számban, mintegy 150-en gyűltek egybe a tagok délután 3 órára. Az ideigl. elnöki tiszte Fesselhofer Józsefné, a titkári tiszte pedig Bátorfi Lajos teljesítette. Az egylet elnökéül Bátorfi indítványára egyhangulag Clement Lipótné választották meg. Erre egy, Bogayné és dr. Farnékné urnókból, meg Somsich Lőrinc és Bogay urakból álló négytagú bizottság element a megválasztott elnököt meghívni; ki is megjelenvén, zajos éljennel üdvözlötett. Elnöki székét elfoglalván, meghatottan köszönte meg a közbizalmat s 50 firtal az alapító tagok sorát megnyitotta. Ezután következett a szavazatszerinti választás. Megválasztottak titkáru: Baboss László, II-od titkáru: dr. Hauzer János; ügyviszül: Faics Lajos; orvosul: dr. Szekeres József; — választmányi tagokul: Bogay Ödönne, Beniczik Ferencné, Dauscha Ottoné, Marko Antalné, Sebestény Lajosné, Wittinger Antalné, Erdődy Lajosné, Janda Károlyné, Somsich Lőrincné, Miltényi Sándorné, Knauz

Boldizsárné, Unger-Ulmann Elekné, Cseresnyés Sándorné, Krippel Márin, Schmidt Frigyesné, Koltai Ferencné, Farnék Lászlóné, Zudabánszky Lajosné, Juhász György né, Staab Józsefné, Vajda Bálintné, Oszeszly Antalné, Koch Mihályné, Németh Ignácné, Wajdits Józsefné, Tripammer Etelka, Tas Simonné, Tersaneczky Józsefné, Szeitl Jánosné; — póttagokul: Fesselhofer Józsefné, Saller Lajosné, Stirling Sándorné, Mantuano Józsefné, Wusztl Alajosné, Gyöffy Jánosné, Vueskies Jánosné, Csóka Nándorné, Gross Istvánné, Morgenbesser Jánosné. A választmány megtartván alakuló ülését, saját kebeléből megválasztotta alelnökké: Bogay Ödönét, pénztárossá: Dauscha Ottonét, ruhatárossá: Farnék Lászlónét, élelmi szertárossá: Wittinger Antalnét, női kézimunka-felügyelővé: Zudabánszky Lajosnét. — A szép missziójú egyesület működése elé mindenki nagy érdeklődéssel néz.

Gyászhir. A keszthelyi közigazgatási járást érzékeny csapás érte, első tisztviselője, *Göde Lajos* főszolgabíró, febr. 26-án d. u. 5 órakor rövid, de súlyos szenvedések után elhunyt. Halála mély bánatot szerzett az őt szerető szíveknek s valjon ki nem szerette a megboldogultat? Az, ki nem ismerte: de akinek csak egyszer is volt vele akár privát, vagy hivatalos ügye, azonnal megszerette s tisztelőjévé szegődött. Okosság, értelmesség, igazság-szeretet, kötelesség, előzékenység, leereszkedő szíves készség és nyájasság stb. erényekből fonhatnának fejére a megdicsőültnek koszorút. S őt el kellett vesztünk, ki súlyos baját, mely halálát okozta, hivatalos buzgalomában szerezte e zord télen. Pedig nem volt több 58 évesnél; még mily sokáig szolgálhatta volna a közügyet!! Keszthely város külsőképen is kifejezte a gyászt; rögön kitétek a fekete zászlót a városházára, amint kiheltele lelkét; ugyanazt tette a m. kir. gazdasági tanintézet is és a szolgabírói hivatal. A ravatal az elhunyt lakásán állított fel, melyet szép koszorúk fedtek, köztük: Zala-vármegye tisztikara, Herman Vince szolgabíró, a jóbarátok, a cseszergi gárda, Keszthely város, a jegyzők, az urodalom tisztjei s több mások koszorúja, gazdag feliratos szalagokkal. A temetés febr. 28-án d. u. ment végbe nagy fényvel és pompával. A járás községekéből a földművesek nagy számmal, a földbirtokosság és pap-ság, a szomszéd járások köztisztviselői és egész Keszthely megjelent azon. A temetési szertartás a hely. hitvallás szerint ment végbe. Sebestyén Gábor köveskáliai lelkész fungált s mondott megható gyászbeszédet és imát s aztán a Szt. Miklós sírkertben, a fagyos földre helyzetetett a hült tetem. Nyugodjék békében!

Calico-bál. A zala-egerszegi kereskedelmi kör vizalmi bizottsága által a helyben alakuló kenyer-egyesület javára rendezett calico-bál fényesen sikerült. E bál a menyecskek mulatsága vala. Három leány, meg valami 30 menyecske jelent meg. Ezen utóbbiak — nem tudni — a nemes cél iránt való lelkesülés, számuk nagysága által felidézett öröm, vagy pedig tündér álmaikra való kedves visszaemlékezés által ösztönözve: egész odadással tettek eleget a már elmaradt farsang rideg követelésének. Fesztelen jókedv, a kitűnő zene által felvillanyozott vig kedélyhangulat, a kedves menyecskek táncvágya által keltett érdeklődés kiválóan kiviradig együtt tarták a kedélyes társaságot. A tiszta jövedelem 154 frt. — E szép anyagi siker első sorban Graner Teréz urhölgynek, a kedves bálanyának köszönhető, ki minden befolyását felhasználta a mulatság anyagi sikerének emelésére; másod-sorban pedig a vizalmi bizottság buzgalkodásának, mely lankadást nem ismerő jó akaratot fejtett ki az estély fényének, jóváhírtásának s kedélyességének emelésére; végre köszönhető a siker azon szíves érdeklődésben, melyet közönségünk minden jótékony célú ügy iránt tanúsítani szokott. Felülfizettek: Budai Goldberger K. Bpest 5 frt, Hirschmann Bab. Csáktornya 5 frt, Pick Zsófia Kis-Czell 5 frt, dr. Graner Ernő ügyvéd Bpest 5 frt, Rosenberg Nánette K. Czell 3 frt, Rosenberg Feri K.-Czell 3 frt, Hirschmann M. Kaposvár 3 frt, Viener Lujza Körmen 2 frt, Csepregi Schapinger Gusztávné Pécs 5 frt, Hirschmann testvérek Csáktornya 5 frt, dr. Rosenberg ügyvéd Bpest 10 frt, dr. Rosenberg S. Bécs 1 frt, Reitmann H. kisasszony Bécs 1 frt, Forster F. Bécs 1 frt, Vimner Helena K.-Czell 1 frt, Fuchs Reza 1 frt, Schlesinger Ign. 1 frt, Engelsmann Israel 1 frt, Köla Natália Szombathely 1 frt, Pauk Vilm. 1 frt, Mellér Izid. Bpest 1 frt, Stolezer Jakab Söjtör 1 frt, Ungár Frigyesné 1 frt, Heinrich Miksa N.-Kanizsa 1 frt, dr. Neuman Raf. Bpest 1 frt, Hirschl Armin N.-Kanizsa 1 frt, Breisach Sámuel 1 frt, Breuyer Frigyes Sopron 1 frt, Kovács Jenő Veszprém 1 frt, dr. Stern Mór Kaposvár 1 frt, Ungár S. Szombathely 1 frt, dr. Völlák A. A.-Lendva 1 frt, Graniz Vilmos Szombathely 1 frt, dr. Viola Ad. Gelse 3 frt, Weisz Izidor ügyvéd 3 frt, Boschán Gyuláné 2 frt, Deutsch Ferencné 2 frt, Boschán Józsefné 1 frt, Fenyvesi Miksáné 1 frt, Fuchs Samu 1 frt, Dentsch Manoné 1 frt, Fürst Izidor 1 frt, Graner Géza 3 frt, Fischer László 1 frt, Komin J. 20 kr., Kummer Gyula 2 frt, Gráner Théréz 5 frt, Pauk Ede 1 frt, Schubner Armin Bak 1 frt, Heinrich Vilmos 50 kr., dr. Graner Ad. 2 frt, Schütz Sándor 1 frt, Rechnicz Samuel 1 frt, Boschán Emil 50 kr., Kohn Samu 50 kr., Spitzer Hugó 1 frt 50 kr., dr. Obersohn Mór ügyvéd 1 frt, Rosenberg Henriette 2 frt, Rosenberg Janka 1 frt, Stern Farkas 1 frt, Kaszter Sándor 2 frt, Rechnicz Ignác 1 frt és Weisz Ede 2 frt. E felülfizetéseken kívül többen nyeméremény tárgyakat ajándékoztak a nemes célra, melyek a szünóra alatt kisorsoltattak.

Gyászhir. Nagy-Kanizsának egy általános ismert és tiszteltben állott magyarruhás alakja hunyt el Berényi Józsefben. Magas életkora dacára folyton egészséges életerős férfi volt. Két év előtt szélhűdés érte, mely többször ismétlődve, végre teljesen megölte. Gyászjelentése így hangzik: „Alólirottak mély fájdalomtól áthatottan, szomorodott szívvel jelentik a rokonság, úgy az ismerősöknek, hogy mélyen szeretett férje, atyjuk, ijuk és nagy apjuk Berényi Józsefnek, herceg Bathá-

ny urod. nyug. tisztartó, jelenleg helybeli városi árvaszéki ellenőrnek folyó hó 27-én délután 1 1/2 órakor élete 78-ik évében, rögön történt gyászos elhunytát. A boldogult hamvai folyó hó 29-én délután 4 órakor fog-nak Bathányi utca 8. számú saját házából a rom. kath. sírkertbe a család sírboltjába örök nyugalomba tetetni. Az engesztelő szent mise áldozat pedig f. évi március hó 1-én d. e. 10 órakor fog a Szent-Ferenc rendiek plébánia templomában az Urnak bemutatni. Nagy-Kanizsán, 1888. február 27-én. Áldás és béke hamvai felett! Berényi Frigyeske, szül. Novotny mint neje. Elek, Ilona, József, Kálmán, Pál, Miklós, Zsiga, mint gyermekei. Temetése imponans részvét- és fénynyel ment végbe. Koporsóját sok kegyelet-koszorú díszítette.

A nagy-kanizsai izr. nőegylet által muít hó 25-én rendezett álarcos purimbál, mint a mult éveken, úgy az idén is minden tekintetben sikerült. A casinónak fényes világításban ragyogó díszterme este 9 órakor már zsufolásig megtelt a mulatni vágyás, jótékony cél és a rendezőség nemes buzgalma által összehozott társasággal, melynek kebelében sok érdekes, szép jelmezt volt alkalmunk látni. Itt van tán helyén, hogy dícsérettel megemlítssem, miként a drága, pazar kiállítás jelmezek az idén helyet adtak az egyszerűnek, kevésbbé költségesnek, de mégis érdekes és mulattatónak. Ragyogott is örömtől a házasulandó legények és a már házas papák arca. Horváth Laci hegedűje csakhamar meghozta a tánckedvet és 10 óra felé már járta a fiatal sággal, hévvel az első csárdást, melybe úgy belemelegedett, hogy végeztével az irigy álarok leolvadtak és látni engedték a szép igazakat. Olyan szívesen, benső örömmel jegyzem meg, hogy a modern eszmék terjedését, a kor-zellem intő szavának megérését láttam abban, hogy bar a társadalomnak különböző rétegei voltak együtt, mégis mindenütt a fesztelenség, otthoniasság uralkodott. Együtt voltunk, együtt mulattunk. Színórakor kivonult a sereg a fehér asztalokhoz, hogy pihenés, üdülés által új erőt merítsen a további küzdelemre. Jó ételek, italok előttünk, a cigány mögöttünk, szép leányok, asszonyok mellettünk és kell-e más a magyarnak? A szupé csárdás alatt a jókedv tetőfokát érte. Csak úgy rengett belé a terem. Itt zsebkendő lobogtatás, ott kurjantás. Szóval, a legderültebb hangulatban mulatott a társaság reggeli 5 óráig. Az első négyest két kolonban vagy 85 pár táncolta. Ott voltak: Ács Vendelné, Bachrach Gyuláné, özv. Bettelheimné, dr. Bedő Béláné, Blumenschein Vilmosné, Cseresnyés Sándorné, Deutschné, özv. Dobrovitsné, Ebenspanger Lipótné, Eisler Miksáné, Fischel Fülöpné, dr. Fischel Pálné, dr. Farnék Lászlóné, Fleischacker Józsefné, Garai Benóné, Gross Gyuláné, Kalivoda Jánosné, Keszlerné, Löwy Adolfné, Markbreiter Lipótné, dr. Neumann Edéné, Oszeszly Antalné, Pollákré, dr. Rothschild Sámuelé, Rosenfeld Adolfné, Rosenberg Adámné, Reichenfeld Gyuláné és Ignácné, Stern Oszkárné, dr. Schreyer Lajosné, Schönfeld Miksáné, Scherz Zsigmondné (Boglár), Singer Lipótné, Scherz Richardné, Saller Lajosné, Schlesinger Gyuláné, Tachauer Lipótné, Wamberger Sándorné, Weiser Jánosné, Wittinger Antalné. — Jelmezben voltak: Ács Adolfin (kocséber), Anhalzer Ede (tót), Blau-növérék (fantasia), Blau Béla (orang-utang), Cseresnyés-növérék, Dobrin Zsigmond (tirol), Darás-növérék egy berlini ismeretlen (hu-zártiszt), Fischel-növérék (fantasia), Ganz Gyula (tót), Geiger Miksa (csikósbajtár), Geiger Linka (ballet), Hochwald József (baptista), Hirschel Róza (cigány), Hirschel Paula (sötétség királynője), Herceg Soma (tót), Hirschel Róza (tót asszony), Keszler Lina (gyümölcsáruslány), Löwinger-növérék, Löwy Róza (cigány), Leitner Amalia (cigány), Maálwurf Karolin (cigány), Pollák Szabina, Pálfi Izsó (Wilson), Pollák Berta (cigány), Rechnitzer Adel, Reichenfeld Malvina (cigány), Scherz Tivadar (spanyol), Sauer Gizella, Scherz-növérék, Saller Dávidné (Nemes-Dródl, orleansi szüz), Satler Mórné (Stuart Mária), Sannueli Olga, Stauber Gizella (cigánybáró saffija), Schreyer Nelli, Schönfeld Feri (gyóntató atya), Schönfeld Károly (szerzetes), Tachauer Ida (markotányos), Tachauer Alfred (baptista), Fleischaker Albert, Ungár Malvina (Szombathelyről), Weisz Mina, Karolin és Fanni, Weissmeyer Lipót (francia tábornok), Weisz Rezső (telefon), Weiler Berta (cigány). Ezzel kapcsolatban megemlítem, hogy ugyancsak e hó 25-iki közgyűlésén felolvasott jelentés szerint a nemes irányú egyesület az idén is többet, mint 1600 frtot osztott szét szegények és betegápolásra, mégis a vezetőik ügyes gazdálkodása és ügybuzgalma folytán 6000 frtnyi tőkével rendelkezik. Ez valóban nem szorúl dícséretre. . . . .

Keszthelyen a gyermekmenhelyek felállítására ügyében febr. hó 25-ikére összehívott értekezlet megtartható nem volt, mert a járás községekéből — a rossz idő miatt — kevesen jelentek meg. Ennélfogva Hermann Vince szolgabíró az ez ügyben tartandó értekezlet határnapjau március 15-ikét tűzte ki.

Halálozás. Dr. Hanny Ödönnek, a keszthelyi járási és hévvisi fürdőorvosnak fiatal neje, született *Kaiser Irén*, f. március hó 1-én, hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. A fiatal, korán elhunyt jó nőt és anyát a férj, 3 kiskoru árva, édes anyja és zseles körü rokonság siratja; a jóbarátok és barátok pedig nagy számmal fájdalmas szívvel kísérik a jobb hazába költözöttet, oda, hol számára bizonyára örök tavasz virul.

Szineszek érkeztek Nagy-Kanizsára, hogy az ottani közönség büjti unalmát eltűzzék. Minden esetre örvendetes dolgot, csak azután Sággy Zsigmondnak, a jóhiszemű szineszdirektor urnak részvénye is ne essék ástásba. Az ottani színi évad nevezetesebb mozzanatairól időre lapunkban is meg fogunk emlékezni.

A csáktornyai izr. nőegylet 1888. évi március hó 10-én a „Hattyu“ szálloda nagytermében egy jótékony célú pikniket rendez táncal egybekötve. Belépti díj: személyenkint 1 frt. Kezdeté 8 órakor.

Országos vásár idejének megváltoztatása. A földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi kir. miniszter megengedte, hogy *Egervár* községben a f. évi március

hó 19-ére eső országos vásár ez évben kivételesen *március hó 12-én* tartassék meg.

Felolvasás. A zala-szent-gróthi és vidéke társas kör febr. 25-én este, saját könyvtára javára, felolvasást rendezett. A felolvasást Dr. Klein Jakab főrabbi úr tartotta, helyes logicával fejtegetvén ezen kérdést: Mi által biztosíthatjuk leginkább (ujonnan alakult) társas körünk jövőjét? Felolvasó urat a szép számú, diszes hölgy és férfi közönség mindvégig osztatlan figyelemre méltatta, szép hanghordással és tüzzel tartott előadását tetszésének nyilvánításával többször megszakította és a felolvasás végeztével élénk ovatióban részesítette. A csekély (20 kr.) belépti díjból, nem különben áldozat kész hölgyeink és uraink ajándékozásából a kör könyvtára javára befolyt 16 frt 70 kr. Egy jelen volt.

Gyarmati Vilmos kereskedésében Zala-Egerszegben egy fia tanoncképen azonnal felvétetik.

Figyelmeztetjük olvasóinkat a mai számunkban megjelent Fairbanks-hirdetere.

Magyar pótkávé. A rövid idő alatt nagy hirre és nagy elterjedésre szert tett *Lenck-kávé* már megvénkben is majdnem mindenünnen kiszorította a külföldi pótkávékat. Örömmel regisztráljuk ezt, mert eddig csak pótkávéért évenként két millió frt magyar pénz vándorolt ki a külföldre. Hazafias gazdasszonyaink és az üzletvilág figyelmét felhívjuk lapunk mai számának Lenck-féle hirdetésére.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
UDVARDY IGNÁC
Főmunkatárs: **Szalay Sándor**.

3069 tkv. 1887.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Az alsó lendvai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Brüner Sámuel** alsó-lendvai lakos végrehajtonak **Tóthiván (Tóth) Laszloné** szül. **Fata Katalin** kerka-szent-miklósi lakos végrehajtonak elleni 35 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtonak ügyében az alsó-lendvai kir. járás-területén levő, Dobri községben fekvő, a dobri 46. sz. tjkvben 1/3-od részben Tóth Laszloné szül. Fata Katalin illetett s időközben Fata József, Fata Agnes, Fata András, Fata János, Fata István és Fata Rozsi nevére ártit A. I. 1-9. sorsz. a foglalt s az adó alapján 115 frtra becsült ingatlan részekre és 1-7. sorsz. a foglalt s az adó alapján 292 frtra becsült hegyvámváltság terhel ingatlan részekre az árverést 115 frtban és 292 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi március hó 12-ik napján délelőtti 10 órakor Dobri községben a községi bírőházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 11 frt 50 krt és 29 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bírőháznál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg telekkvi hatóság. Alsó-Lendva, 1887. évi október 13.

SZIRMAY kir. aljbíró.

3526. sz. tkkvi 1887.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A tapolcazi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Takócs Jenő** kir. közjegyző végrehajtonak **Borbély Gáborné** szül. Sörös Eszter végrehajtonak elleni 11 frt 96 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtonak ügyében a zala-egerszegi kir. törvényszék (a tapolcazi kir. járásbírósg) területén levő s a köv.-káliai 60. sz. tjkvben 2/3-od részben felvett szőlőnek Borbély Gáborné szül. Sörös Eszter illető 1/3 részbeni jutalékára 143 frt 33 kr., továbbá az ugyanezen tjkvben 2-9. és 13-16. sor sz. a felvett ingatlanoknak Borbély Gáborné szül. Sörös Eszter illető 1/3 részbeni jutalékára s miután ezen ingatlanoknak kikiáltási ára külön-külön a 200 frtot meg nem haladja, az 1881. 60. t. c. 156. §-ának rendelkezéséhez képest ugyanezen ingatlanoknak kiskoru Sörös Gusztávot és Sörös Dezsőt illető 2/3 részbeni jutalékukra is, tehát az egész 2-9. és 13-16. sor sz. a felvett ingatlanokra és pedig a 736. hr. számú rétre 47 frt, a 740. hr. sz. rétre 8 frt, a 958. hr. sz. erdőre 8 frt, a 984. hr. sz. szántóföldre 12 frt, az 1084. hr. sz. szántóföldre 44 frt, az 1559. hr. sz. káposztáskertre 2 frt, az 1775. hr. sz. kaszálóra 12 frt, az 1920. hr. sz. szőlőre 100 frt, a 2574. hr. sz. szántóföldre 7 frt, a 2599. hr. sz. káposztáskertre 1 frt, a 2609. hr. sz. káposztáskertre 1 frt, s a 2721. hr. számú káposztáskertre 1 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi március hó 12-ik napján d. e. 10 órakor a köv. káliai községháznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bírőháznál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Tapolca, 1887. évi augusztus hó 24-ik napján. A kir. jbiróság tkkvi hatóságánál.

OSZTERHUBER kir. aljbíró.

Magyar iparcikk

aránylag rövid idő alatt oly bámulatos mértékben még nem terjedt el, mint a

Lenck-kávé

mely minden tekintetben felülmulja a kereskedelemben előforduló összes pótkávét. A ki jó kávét akar inni, ma már nem nélkülözheti a

Lenck-kávét,

mely kellemes illatot s szint ad a kávénak.

A t. elárúsító urak rizikó nélkül győződhetnek meg a Lenck-kávé kitűnőségéről, a mennyiben Lenck S. soproni pótkávégyára levelező-lapon kifejezett kívánságra mintákat rögtön ingyen és bérmentve küld. Nagyban való megrendelések is a soproni gyárhoz intézendők.

MINDENKI

1200 frt évi jövődelmet

biztosíthat magának évenként mindennemű, törvényileg engedélyezett

Sorsjegyeknek részletfizetésre

való eladása által. Ajánlatok Fuchs H. Váltóházához intézendők Budapestre Dorottya utca 9 sz.

FAIRBANKS-MÉRLEGEK

Az egész világon a legtökéletesebbnek elismert mérleg-szerkezetek.

A szabadalmazott Fairbanks-mérlegek százados rendszerűek, rendkívül érzékenyek és tolösúlyllyal vannak ellátva.

Tartósság, pontosság és könnyű kezelésüknél fogva az összes világkiállításokon első díjat nyert legkiválóbb mérlegek.

A jutányos árakban, — melyek súlyokkal számított tizedes mérlegek árainál nem magasabbak — a hitelesítés, csomagolás és vasutára való feladás költségei bentoglaltatnak. Gazdasági szekér- és zsák mérlegeink, valamint marhamérlegeink a legkedveltebb mérleg-szerkezetek. Gyártásunk állami felügyelet alatt áll.

Cím: Oszt.-magy. Fairbanks társaság mérleg- és gépgyára John Block vezérigazgató

BUDAPEST, Andrassy-ut 23.

Árjegyzékkel és felvilágosítással szolgál a központi iroda. Gyár: Ujpest — K.-Megyer.

Brázay Kálmán

sósborszesze.

Kitűnő háziszer eszű, szagatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, bönulások stb. ellen. A legjobb fog- és szájtisztító szer. Fejmosásra nagyon ajánlatos és elterjedt, különösen ajánlatos a kenő-gyűrő gyógymódorra (massage).
Ára a kis üvegnek 40 kr.
a nagyobbiknak 80 kr.

Brázay Kálmán

sósborszesze.

FIGYELMEZTETÉS.

Mivel sósborszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak van kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyeimre kérem a palackok és a dugók ölmekupakjái cégfeliratommal vannak öntve.

Védjegy 319. és 320. szám.

Brázay Kálmán

sósborszesze.

Nehogy a közönség gyenge utánzatok által félre vezethető legyen, figyelmeztetem, hogy palackaim cégfelírással vannak ellátva és az itt látható védjeggyel ellátva. Használati utasítás mellékeltek.

Brázay Kálmán

sósborszesze.

Kapható Budapesten Brázay Kálmán Muzeum-körút saját ház. Zala-Egerszegén Hubinszky Adolf, Unger Domonkos, Weisz Jónás unokaöcse, Fangler M., Marton Lipót, Gombás István, Sümegen Darnay Kajetán, Kaufmann R., Würzburger Jakab, Márkus Salamon, Würtl J. uraknál.